

[Nathalie Lind.]

alene straffelovrådets konklusioner. Der findes jo også i betænkningen udtalelser fra Københavns børne- og ungdomsværn, fra socialstyrelsen og fra Københavns politi. Jeg er opmærksom på, at en enkelt politiafdeling har givet udtryk for det modsatte standpunkt, men det, der er fælles her — og her har man specielt tænkt på de 14-15 årsige forhold, det er rigtigt — er, at man mener, at hvis ganske unge kommer ud i et homoseksuelt prostitutionsforhold, vil der være store vanskeligheder forbundet med et resocialiseringsarbejde. Man mener endvidere fra socialstyrelsens side, at en nedsættelse til 14 år vil medføre en ganske betydelig risiko for homoseksuel prostitution blandt de ganske unge, fordi man finder, at risikoen for straf afholder en del voksne homoseksuelle fra at søge kontakt med ganske unge. Tilsvarende synspunkter giver som nævnt Københavns politi udtryk for. Det længste man i givet fald ville gå ned, er et åremål omkring 16 eller 17 år.

Man kan hertil sige, at der er jo ikke tale om i den aktuelle sag at nedsætte denne lavalders til 14 år, som jo er det, disse myndigheder særligt advarer imod. Det er rigtigt, men jeg må så have lov at spørge: hvad vil følgen blive, hvis vi principielt, som ministeren gør det, anerkender ens aldersgrænse som princip for homoseksuelle og heteroseksuelle forhold? Vi hørte jo ministeren selv referere til de forslag, vi har haft her i tinget tidligere, som var udtryk for socialdemokratiets holdning, og vel siger ministeren nu, at han mener, at SFs vurdering af situationen i dag, at der ikke kan være tilslutning til en almindelig nedsættelse til 14 år, er realistisk, men jeg vil da gerne stille det spørgsmål: er det ikke fortsat socialdemokratiets opfattelse, at man skal komme med et forslag om en nedsættelse til 14 år, når man vurderer, at man kan komme igennem med det? Er det ikke mere af politiske bekvemlighedsgrunde, at man indtager den holdning, som man gør i dag?

Vi er så betænkelige ved en nedsættelse til 14 år, at vi ikke mener, vi kan medvirke til dette forslag, fordi det ikke kan opfattes som andet end et første skridt på vejen til en generel nedsættelse til 14 år, en generel 14 års grænse for homoseksuelle og heteroseksuelle forhold.

Wamberg (FP):

Dette forslag drejer sig mere om følelser og moralbegreber end om politisk opfattelse. Der er fremført mange gode argumenter for at ligestille homoseksuelle med heteroseksuelle i henseende til seksuel lavalders, men der kan unægtelig også fremføres saglige argumenter for det modsatte standpunkt.

Personlig er jeg modstander af at lovgive på et område, hvor muligheden for stort set enhver form for kontrol med lovens overholdelse nærmest må betegnes som lig nul. Nu eksisterer der imidlertid lovregler på dette område, og det må vel være rimeligt, at disse regler bringes i overensstemmelse med, hvad flertallet finder mest tidssvarende, også på dette stærkt kontroversielle felt.

I fremskridtspartiet er der både tilhængere og modstandere af forslaget. Udvalgsbehandlingen vil blive afgørende for, hvor mange af mit partis medlemmer der vil stemme for forslaget, og hvor mange der vil stemme imod.

Aase Olesen (RV):

På et flertal af den radikale gruppes vegne skal jeg anbefale lovforslaget, og i øvrigt skal jeg henvide til den tale, som den radikale ordfører, fru Lone Dybkjær, holdt, da vi behandlede samme forslag sidste år.

Da nævnte fru Lone Dybkjær, at vi ville afvente den udtalelse om strafferetlig aldersgrænse for seksuelle forhold, som straffelovrådet nu er kommet med. Denne udtalelse giver ikke mig anledning til at ændre min principielle stilling til sagen, nemlig den, at der ikke er tungtvejende grunde til at opretholde en forskelsbehandling af de to køn på dette område, og at den nuværende forskel i alt væsentligt bygger på en forførelsesteori, som for længst er forladt af alle sagkyndige.

I tilknytning til ministerens bemærkning om det realistiske, så må jeg dele ministerens opfattelse af, at det er dette forslag, der er politisk realistisk, og jeg synes, der er grund til at takke SF for, at de har fremsat et realistisk forslag.

Jeg kan ikke forstå fru Nathalie Linds afvisning af forslaget med den begrundelse, at det er et skridt imod en generel nedsættelse. Så havde SF vel netop fremsat det forslag. Jeg mener ikke, der kan være spor i vejen for, at man går ind for en ligestilling